

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Callistrati Scolion.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

Ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
Ἰσονόμους τ' Ἀθῆνας ἐποιησάτην.

Φίλταθ' Ἀρμόδι', ἔτι πρὸς τέθνηκας 5

Νήσοις

sq. inprimis van Goens in Miscellaneis obseruat. cap. V. ubi pag. 36 — 50. non solum historiam atque occasionem caedis, diuersasque variorum narrationes atque editiones carminis recenset; sed scolion quoque permultis criticis, grammaticis atque aestheticis animaduersionibus illustrat. A Fabricio B. Gr. tom. IV. pag. 58. sq. Lowthio, Goensio aliisque auctoritate Hesychii in voc. Ἀρμόδιος μύθος id carmen tribuitur Callistrato: at enim res nondum explorata mihi esse videtur: et num Hesychii testimonium vnice valeat, nec alius antiquus poeta fuerit carminis auctor, adhuc haesito. Alcaeo quidem quominus secundum Aemilium Portum et alios vindicari possit, temporis ratio prohibet. adde Doruillii van. criticam cap. X. p. 478. Quisquis est auctor, ille voluit populares suos ad libertatis et patriae amorem tyrannidisque odium incitare, exemplo Harmodii atque Aristogitonis nobilissimo et decantatissimo ad carmen ornandum atque illuminandum vsus. Illi enim Hipparchum, ab hoc lacessiti, conspiratione facta inter adparatum siue Panathenaeorum siue alius festi temporis sollemnio rem pugionibus, quos in myrti ramis, (v. Aristoph. Lysistr. 633. ibique schol. et de illorum vsu multus est Goens,) abdiderant, adorti obtruncarunt, Olymp. LXVI. Corfin. fast. attic. III. pag. 123 sq. Harmodius quidem ab ipsis tyranni satellitibus est interfectus, et Aristogiton a fuga retractus capitali supplicio fertur adfectus. v. Herodot. V. cap. 55 et 56. ibique Valcken. pag. 398. Thucyd. VI. cap. 54. sqq. adde Aelian. V. H. lib. XI. 8. ibique Kühn et Perizon. Athenienses quidem post hanc caedem non statim libertatem recuperarunt, nec omnes ciues aeternum ἰσόνομοι, paribus et aequalibus legibus gauisi, facti sunt. Nam Hippiae fratris tyrannidem tres, (secundum Thucydidem) aut quatuor, (secundum Herodotum, quos tamen bene conciliauit Wesseling ad Herodoti locum,) adhuc annos perferre sunt coacti. At quoniam Harmodii atque

- Νήσοις δ' ἐν μακάρων σε Φασὶν εἶναι,
 Ἴνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
 Τυδεΐδην τε Φασὶν Διομήδεα.
 Ἐν μύρτε κλαδὶ τὸ ξίφος Φορήσω,
 10 Ὡσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀρισογείτων,
 Ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
 Ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.
 Αἰὲ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν.
 Φίλταθ' Ἀρμόδιε κ' Ἀρισόγειτον,
 15 Ὅτι τὸν τύραννον κτάνετον
 Ἰσονόμος τ' Ἀθήνας ἐποιήσατον.

Aristogitonis caedes et interitus valde celebrabantur, cum Hippiae crudelitas tum vero istorum animus Athenienses incendere potuit ad tyrannidem quantocius tollendam. Atque Hippias tandem coactus est ex Attica discedere. Hinc poeta sibi visus est, eos tamquam vindices libertatis et qui ciuibus paria iura reddidissent, in entusiasmo videre atque praedicare. Illorum vero facinus et supplicia postea laudibus et honoribus valde celebrata in prouerbiū quasi abierunt. v. Goens. pag. 41. sq.

6. De insulis et loco beatorum v. notam cl. Degenii, et quae collegi in opusculis varii argumenti pag. 148. sqq.

PYTHAGORAE

AUREA CARMINA

Πυθαγόρας *).

*) De Pythagora, eius aetate, disciplina, philosophia, schola atque adfectoris, de carm. aureis, editt. iisque, qui vario modo variaque fortuna de iis rebus scripserunt, in Introductione in hist. L. Gr. et ad *Fabricii* B. Gr. vol. 1. pag. 750. sqq. abunde disputaui. Hoc loco inprimis commendare liceat magistris cel. *Meinersii* libr. Geschichte des Ursprungs, Fortgangs und Verfalls der Wissenschaften in Griechenland und Rom, Lemgou. 1781. 8. part. 1. pag. 178 — 602. et cel. *Tiedemanni* libr. Griechenlands erste Philosophen, Lipsiae 1780. 8. sect. IV. pag. 187 — 556. eiusdemque libr. Geist der spekulativen Philosophie, part. 1. Marburgi 1791. 8. cap. V. pag. 67 — 138. Praecepta ipsa, quae nunc circumferuntur et *Pyth. aurea carmina* vocantur, partim ante illum fuerant nota, a Samio autem philosopho repetita suisque commendata, partim ex Pythagorae ore hausta; sed ab alio eius adfectoris collecta versibusque expressa. Hinc cl. *Glandorf*, qui ea separatim edidit, vberimisque notis illustravit Lipsiae 1776. 8. pag. 112. inscripsit Ταῦτα Πυθαγορείων ἐπὶ τὰ χρυσᾶ. In superiore edit. sequutus eram exemplar a *Io. Ad. Schier*, Lipsiae 1750. in 8. editum. Praeterea consulueram editionem *Aldinam* sine anno, 4. vbi carmina haec cum interpretatione interlineari addita sunt Constantini Lascaris Byzantini de octo partibus orationis libris: porro *Wechelianam* cum Cebetis Thebani tabula, Paris. 1537. tum *Stephani* Roetas Graecos principes etc. 1566. vbi P. II. pag. 466. reperiuntur haec carmina. *Wecheli*us semper expressit lectionem *Aldinam*: *Stephanus* paucissimis in locis discedit. — Nec non *Hieroclis* commentar. in aurea haec carmina, ed. *Curterii* Londini 1654. porro, praeter *Wintertonii* poetarum minores et alias vulgares, *Salmasii* notas in librum: Tabula Cebetis graece, arabice, latine, item

